

oppebære deres Del af Statstilskuddet, der er foreslaaet paa indeværende Aars Finanslovsforslag. Noget Løfte i saa Henseende vil og kan jeg ikke give.

Det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) gjorde sig til Tolk for Ønsker med Hensyn til forskellige Havneforhold ved henholdsvis Glyngøre og Fuur. Jeg skal dertil sige, at naar der foreligger Andragender for Landbrugsministeriet derom, skulle disse Andragender blive Genstand for min Overvejelse og Opmærksomhed i fuld Udstrækning. Det samme ærede Medlem mindede om, at der hist og her findes Fiskere, der svare en aarlig Afgift under Navn af Fisketiende, og han bemærkede, at denne Tiende ikke er kommen ind under Tiendeloven, og at det nærmest havde sin Grund i, at man, den Gang Tiendeloven blev behandlet paa Rigsdagen, neppe var klar over, at der kunde være Tiendebyrder, som ikke hvilede paa fast Ejendom. Men efter at dette har vist sig at være Tilfældet, tillod han sig at henstille, om ikke ogsaa Fisketienden burde optages til Afløsning. Jeg skal dertil bemærke, at denne Afgift er ikke Tiende i almindelig Forstand, netop fordi den, som det ærede Medlem fremhæver, ikke hviler paa fast Ejendom. Den maa karakteriseres, om jeg saa maa sige, som en kirkelig Afgift, en personlig Afgift af kirkelig Karakter, og dens mulige Afløsning hører derfor ind under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og ikke under Landbrugsministeriet.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) have talt om Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd. Det ærede Medlem fra Viborg var imod den af Finanslovkommissionen foreslaaede Besparelse eller Nedsættelse af Beløbet. Jeg skal blot dertil bemærke, at naar der skal spares, er der ikke noget forud givet, der siger, at man ikke ogsaa kan spare paa det Punkt. Og der sker neppe nogen overvældende Skade ved, at man gaar noget ned paa dette Punkt. Jeg har haft Lejlighed i Foraaret til her i Tinget at udtale den Formening, at Betydningen af Præmie-systemet paa dette Omraade er noget aftagende, noget vigende, og hvis jeg ikke forstod det ærede Medlem for Københavns

Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Ordføreren for Socialdemokratiet ved denne Lejlighed, forkert, var han enig med mig deri. Det ærede Medlem fra Næstved, som ogsaa berørte Emnet, gjorde heller ingen Indvending mod Beløbets Nedsættelse, men havde Anker med Hensyn til Fordelingen. Han mente, at Fordelingen gav uheldige Resultater, fremkaldte Ulighed indenfor Landsdelene indbyrdes og atter indenfor Amtskredsene omkring i de forskellige Landsdele. Der kan jeg blot henvise til den Kendsgerning, der er ærede Medlemmer, som have fulgt med i disse Sager, vel bekendt, at det Fordelingsgrundlag, der er brugt, er gennemført i Overensstemmelse med de Forhandlinger, der have fundet Sted her i Tinget, hvorom Rigsdagstidenden bærer tydelige Vidnesbyrd, og senere de sig hertil sluttende Forhandlinger i Folketingets Finansudvalg. Jeg har ikke kunnet tage andet Standpunkt end det, der derved blev fastslaaet. For øvrigt turde vel den Betragtning have Gyldighed i al Almindelighed, at hvilket Fordelingsgrundlag man end vælger, vil der altid, naar Resultatet foreligger, kunne paavises en vis indbyrdes Ulighed. Men jeg skal sige til det ærede Medlem, at nu have vi set Resultatet af dette Fordelingsgrundlag, og hvis der deraf vindes Erfaring for, at man kan tage andre Momenter med ind uden derved at skabe lige saa paaviselige Uligheder, er det et Forhold, der bør overvejes, og jeg skal være rede til at overveje det sammen med Finansudvalget. Men som Forholdet ligger i Øjeblikket, er det ordnet i Overensstemmelse med Forhandlingerne her i Tinget og i Finansudvalget.

Det ærede Medlem fra Næstved betonedede i denne Forbindelse navnlig, at det var saa overmaade ringe Beløb, her var Tale om, men det er noget, der er fælles, ikke sandt? (Andreasen: Jo!) Det ærede Medlem sagde, at en enkelt i Præmielaan kunde faa 10—11 Kr. Maa jeg sige, at Præmielaan kendes der bevillingsmæssigt ikke noget til hverken her i Tinget eller i Ministeriet, der er ikke givet Bevilling til Præmielaan, og der er vistnok heller ikke i det praktiske Liv noget, der kan kaldes Præmielaan, thi saa har man administreret i Strid med Bevillingen. Jeg kunde tænke mig, at det, det